

# दानियेल की पुस्तक – संख्या तरिनवे

## *Romaa koskevan profeetallisen trilogian paljastaminen: muinaisesta pakanuudesta nykyajan petokseen*

Jeff Pippenger  
2024-02-26

Danielin kirja osoittaa, että juuri Rooma vahvistaa näyn, ja tätä käsitystä vastustivat milleriläisen historian protestantit silloin, kun William Miller tunnisti tämän tosiasian. Viimeisinä päivinäkin juuri Rooma vahvistaa näyn, ja nykyään laodikealainen adventismi ylläpitää nyt langenneen protestanttisuuden käsitystä, jonka mukaan sinun kansasi ryöstäjät ovat Antiokhos Epifanes. Liittokansa, joka milleriläisen historian aikana sivuutettiin, vastusti tätä aivan samaa totuutta; ja tätä samaa totuutta vastustaa nyt viimeisten päivien liittokansa, joka nyt sivuutetaan. Salomo sanoi sen hyvin:

Mitä on ollut, sitä on vastakin oleva; ja mitä on tehty, sitä tehdään edelleenkin; eikä ole mitään uutta auringon alla. Onko mitään, mistä voitaisiin sanoa: Katso, tämä on uutta? Se on ollut jo ammoisista ajoista, ennen meitä. Saarnaaja 1:9, 10.

Profetiaalisesti Roomasta on kolme ilmenemismuotoa, ja kaksi ensimmäistä ilmenemismuotoa määrittävät kolmannen ominaispiirteet, sillä totuus vahvistetaan kahden todistuksella.

Mutta jos hän ei kuule sinua, ota mukaasi vielä yksi tai kaksi muuta, jotta jokainen sana vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan suulla. Matteus 18:16.

Pakanallisen Rooman uskonto oli pakanuus, ja pakanuus on todellisen uskonnon väärennös. Se ei kuitenkaan ole väärennös niinkään siinä merkityksessä, jossa väärennetty valuutta tavallisesti ymmärretään, sillä pakanuus ei tosiasiaassa näytä lainkaan todelliselta uskonnolta. Mutta profeetallisessa mielessä sillä on väärennöksen tuntomerkit. Rooman kaupunki on Jerusalemin väärennös, ja sillä on temppeli (Pantheon), joka oli Jerusalemin temppelin väärennös. Pakanuuden uskonnolliset menot ovat pyhittämättömiä ja paholaismaisia, mutta ne edustavat Saatanan uskonnollisten menojen väärennöstä. Pakanallisen Rooman uskonnon johtajan arvonimi oli Pontifex Maximus. ”Pontifex Maximus” viittasi alun perin muinaisessa Roomassa Rooman valtionuskonnon ylimmäiseen pappiin, ja sen alkuperä juontuu Rooman tasavallan varhaisiin vaiheisiin. Ajan myötä siitä tuli poliittiseen ja uskonnolliseen valtaan liitetty nimitys, ja lopulta se kehittyi arvonimeksi, jota paavi käyttää nykyään roomalaiskatolisessa kirkossa.

Pakanallisen Rooman ylimmäisen papin arvonimi oli Pontifex Maximus, ja se oli myös paavillisen Rooman ylimmäisen papin arvonimi; kyseessä on latinankielinen termi, joka merkitsee ”korkeinta ylimmäistä pappia”. Hän oli Rooman valtionuskonnon ylimmäinen pappi, erityisesti Jupiter-jumalan kultin. Pontifex Maximuksella oli huomattava uskonnollinen valta ja merkittäviä velvollisuuksia, mukaan lukien erilaisten uskonnollisten menojen valvominen ja Rooman uskonnollisen kalenterin asianmukaisesta toiminnasta huolehtiminen. Pontifex Maximus oli pappiskollegion (Collegium Pontificum) johtaja; tämä oli pappien ryhmä, jonka tehtävänä oli

tulkita ja ylläpitää Rooman uskonnon rituaaleja.

Sekä pakanallisen että paavillisen Rooman ylipappi oli Pontifex Maximus; sen tähden myös nykyisen Rooman pään arvonimi on luonnollisesti oleva Pontifex Maximus. Pakanallisen Rooman uskonto oli pakanuus, ja paavillisen Rooman uskonto oli, ja on yhä, pakanuutta, mutta kristillisyyden tunnustuksen verhoamaa; ja viimeisten päivien nykyisen Rooman uskonto tulee olemaan pakanuutta, kristillisyyden tunnustuksen verhoamaa.

Sekä pakanallinen että paavillinen Rooma saivat määrätyn ajanjakson, jonka kuluessa ne hallitsivat ylimmässä vallassa. Pakanallisen Rooman oli määrä hallita ylimmässä vallassa kolmesataakuusikymmentä vuotta Danielin kirjan yhdestoista luvun kahdennenkymmenennenneljän jakeen aikaprofetian täyttymykseksi.

Hän on tuleva rauhallisesti maakunnan lihavimmillekin paikoille, ja hän on tekevä sellaista, mitä eivät hänen isänsä ole tehneet eivätkä hänen isiensä isät; saalista ja ryöstöä ja rikkauksia hän on jakava heidän keskuuteensa; niin, hän on punova juoniaan varustuksia vastaan, mutta vain ajaksi. Daniel 11:24.

Jakeen kaksikymmentäneljä aiheena on pakanallinen Rooma, sillä siitä tuli aihe jakeessa kuusitoista, ja se pysyy aiheena aina jakeeseen kolmekymmentäyksi saakka. Käsittelemme näitä jakeita nimenomaisesti tulevilla kirjoituksissa, mutta tässä osoitamme yksinkertaisesti, että profetia ilmaisi pakanallisen Rooman hallitsevan ylimpänä kolmensadan kuudenkymmenen vuoden ajan, kuten Roomaa edustava ilmaus osoittaa sen "suunnittelevan juonensa linnoituksia vastaan, jopa ajaksi". Sana, joka on käännetty sanalla "vastaan", merkitsee todellisuudessa "-sta", ja jae sanoo, että Rooma hallitsi maailmaa "linnoituksista käsin", mikä oli Rooman kaupunki, ja se tekisi niin "ajan", joka on kolmesataa kuusikymmentä vuotta, kestäessä.

Pakanallinen Rooma alkoi hallita ylimmässä vallassa Actiumin taistelussa vuonna 31 eKr., ja se jatkoi ylimmässä vallassa hallitsemista aina vuoteen 330 jKr. saakka, jolloin Konstantinus siirsi valtakunnan pääkaupungin Rooman kaupungin linnakkeesta Konstantinopolin kaupunkiin. Silloin valtakunta alkoi pahamaineisen rappeutumisensa. Rooman kaupunki oli pakanalliselle Roomalle profeetallinen "vahva varustus", ja hallitessaan tuosta kaupungista käsin se oli voittamaton. Konstantinuksen vallansiirtoa seuranneessa sodankäynnissä Rooman kaupungista tuli hyökkäysten kohde Genserikille ja maahan tunkeutuville barbaariheimoille, joita edustavat Ilmestyskirjan kahdeksannen luvun neljä ensimmäistä pasuunaa.

Tästä syystä Danielin kirjan yhdennessätoista luvussa, jakeessa kolmekymmentäyksi, ne "käsivarret" (pakanallinen Rooma), jotka nousivat paavikunnan tueksi, saastuttivat ensin "voiman pyhäkön". Rooman kaupunki on profeetallinen "voiman pyhäkkö" sekä pakanalliselle että paavilliselle Roomalle, sillä vuonna 330, kun pakanallinen valta siirrettiin Konstantinopoliin, Rooman kaupunki jäi nousevalle paavilliselle Roomalle. Tästä syystä Ilmestyskirjan kolmastoista luku, jae kaksi, sanoo, että lohikäärme (pakanallinen Rooma) antoi paavilliselle Roomalle "istuimensa". "Istuin" on se paikka, josta käsin valta hallitsee, ja vuodesta 538 vuoteen 1798 paavillinen Rooma hallitsi ylimpänä, niin kuin pakanallinen Roomakin oli hallinnut ylimpänä "ajan".

Profetia osoittaa tietyn ajanjakson, jolloin sekä pakanallinen että paavillinen Rooma hallitsivat ylimmässä vallassa, ja silloin kun ne niin tekivät, se tapahtui niiden vallanistuimelta, joka oli Rooman kaupunki. Pakanallisen Rooman voittamattomuus päättyi, kun se lähti Rooman kaupungista, mikä merkitsi niiden kolmensadan kuudenkymmenen vuoden päättymistä, jotka jakeessa kaksikymmentäneljä esitetään ”aikana”; ja kun paavillisen vallan tuhat kaksisataa kuusikymmentä vuotta päättyi vuonna 1798, Napoleon toimitti paavin pois Rooman kaupungista, ja tämä kuoli maanpaossa.

Pakanallinen Rooma ja paavillinen Rooma vahvistavat, että nykyinen Rooma hallitsee ehdottomasti tietyn profeettallisen ajanjakson ajan viimeisinä päivinä. ”Aikaa ei enää ole”, mutta viimeisten päivien paavillisen vainon kausi on määrätty ajanjakso, joka alkaa pian tulevan sunnuntain myötä Yhdysvalloissa ja jatkuu siihen asti, kun ihmisten koetus aika päättyy, jolloin Miikael nousee ja lausuu: ”Joka vääryyttä tekee, tehköön edelleen vääryyttä; ja joka on saastainen, saastukoon edelleen; ja joka on vanhurskas, tehköön edelleen vanhurskautta; ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen.”

Pakanallinen Rooma vainosi kristittyjä Rooman kaupungin Colosseumissa verisen historiansa aikana, ja kristilliset historioitsijat ovat arvioineet, että paavillisen vallan pimeinä keskiaikoina paavius surmasi sata miljoonaa marttyyria, mutta paavius kiistää tämän väitteen ja asettaa arvion noin viiteenkymmeneen miljoonaan. Sekä pakanallinen että paavillinen Rooma vainosivat Jumalan uskollisia, ja myös nykyinen Rooma tulee viimeisinä päivinä vainoamaan Jumalan uskollista kansaa.

”Monet tullaan vangitsemaan, monet pakenevat henkensä edestä kaupungeista ja kylistä, ja monet tulevat olemaan marttyyreja Kristuksen tähden puolustaessaan totuutta.” Selected Messages, book 3, 397.

Pakanallinen Rooma voitti kolme maantieteellistä estettä ottaessaan maailman hallintaansa. Paavillinen Rooma voitti kolme maantieteellistä estettä ottaessaan maailman hallintaansa. Moderni Rooma voitti etelän kuninkaan (ateistisen Neuvostoliiton) vuonna 1989, ja kukistaa seuraavaksi ihanan maan (Yhdysvallat) pian tulevan sunnuntain yhteydessä. Sen jälkeen se voittaa Egyptin (koko maailman).

”Koko yhteiskunta jakautuu kahteen suureen ryhmään, kuuliaiset ja tottelemattomat. Mistä ryhmästä meidät tavataan?

”Ne, jotka pitävät Jumalan käskyt, ne, jotka eivät elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta, muodostavat elävän Jumalan seurakunnan. Ne, jotka valitsevat Antikristuksen seuraamisen, ovat suuren luopion alamaisia. Saatanan lipun alle asettuneina he rikkovat Jumalan lakia ja johtavat muitakin rikkomaan sitä. He pyrkivät muotoilemaan kansakuntien lait sellaisiksi, että ihmiset osoittaisivat uskollisuutensa maallisille hallituksille tallaten jalkoihinsa Jumalan valtakunnan lait.”

”Saatanan johtaa mieliä harhaan epäolennaisilla kysymyksillä, jotta ne eivät selkeällä ja kirkkaalla näyllä näkisi asioita, joilla on mitä suurin merkitys. Vihollinen suunnittelee kietovansa maailman pauloihinsa.

”Niin kutsutusta kristillisestä maailmasta tulee suurten ja ratkaisevien tapahtumien näyttämö. Vallassa olevat ihmiset säätävät omantunnon hallintaa koskevia lakeja paavikunnan esimerkin mukaisesti. Babylon on juottava kaikille kansoille haureutensa vihan viiniä. Jokainen kansakunta tulee olemaan osallisena.” Manuscript Releases, osa 1, 296.

Puolustaakseen sitä totuutta, joka määrittää Danielin kirjan yhdennentoista luvun neljänneksikymmenennenensimmäisen jakeen ”ihanan maan” Yhdysvaltojen symboliksi, Juudan heimon Leijona avasi viimeisten päivien profetian tutkijoille profetian kolminkertaisen sovelluksen periaatteen. Näistä kuudesta viimeisestä jakeesta tuleva valo on vahvistettu soveltamalla sitä historiaa, jota Danielin kirjassa edustaa ”jokapäiväinen” ja joka esitetään Danielin kirjan yhdennentoista luvun kolmannessakymmenennessäensimmäisessä jakeessa, luvun kuuteen viimeiseen jakeeseen. Sama peruskallionluja totuus (”jokapäiväinen”), josta tuli Millerin profeetallisen viitekehyksen avain, tuotti myös viimeisten päivien profeetallisen viitekehyksen. Millerin viitekehys perustui kahteen hävittävään valtaan, pakanuuteen ja paavillisuuteen, jotka vainosivat Jumalan kansaa, ja viimeisten päivien viitekehys perustuu kolmeen hävittävään valtaan, jotka vainoavat Jumalan kansaa viimeisinä päivinä.

Tietämyksen lisääntymistä, jota Danielin yhdennentoista luvun kuusi viimeistä jaetta kuvaavat, joka saapui vuonna 1989 ja jota Hiddekel-joki edustaa, vastustivat totuuden viholliset. Tuo vastustus johti profetian kolminkertaisen sovelluksen periaatteen ymmärtämiseen; se tunnistettiin ensin Rooman kolminkertaisena sovelluksena, joka on se aihe, joka vahvistaa profeetallisen historian näyn.

Missä ei ole näkyä, siellä kansa hukkuu; mutta autuas on se, joka lain pitää. Sananlaskut 29:18.

Rooman kolmen ilmestymän kolminkertainen sovellus osoittaa, että pakanallisen ja paavillisen Rooman uskonto on pakanuus ja että heidän uskontoaan hallitsee mies, jonka arvonimi on Pontifex Maximus. Nämä kaksi Rooman ilmestymää osoittavat, että kolme maantieteellistä valtaa poistetaan ennen kuin ne hallitsevat ylimpänä määrätyn ajanjakson, ja että ne hallitsevat seitsemän kukkulan kaupungista Roomasta, joka on heidän väkevyyden pyhäkkönsä. Molemmat todistivat siitä tosiasiasta, että ne vainosivat Jumalan uskollista kansaa. Sen tähden näiden kahden todistajan perusteella tiedämme, että nykyajan Rooman uskonto tulee olemaan pakanuus ja että sitä johtaa Rooman paavi, jonka arvonimi on Pontifex Maximus.

Ennen kuin suuri portto ottaa vallan käsiinsä ja hallitsee ylimpänä, nykyajan Rooman on voitettava kolme estettä, ja ensimmäinen este kuuluu menneeseen historiaan: Neuvostoliiton kukistuminen vuonna 1989, Rooman ateistisen vihollisen, joka vastusti Rooman valtaa Euroopassa. Seuraava este syrjäytetään pian tulevan sunnuntailain myötä Yhdysvalloissa, ja sitten Yhdistyneet kansakunnat antavat valtansa nykyajan Roomalle lyhyeksi ajaksi. Kun se on täysin valtaistuimelle asetettu, viimeisten päivien vaino tapahtuu.

Danielin kirja ja erityisesti Ilmestyskirjan kahdeksas luku esittävät Rooman profeetalliset tunnusmerkit, jotka myötävaikuttavat nykyisen Rooman oikeaan ymmärtämiseen. Yksi näistä tunnusmerkeistä oli Rooman valtakunnan jakautuminen itään ja länteen, minkä Konstantinus toteutti vuonna 330. Pakanallinen Rooma ja paavillinen Rooma, yhdessä tarkasteltuina, puhuvat

niin ikään Rooman kaksinaisesta luonteesta. Konstantinuksen toimeenpanema jako, joka synnytti läntisen ja itäisen Rooman, on toinen todistus pakanallisesta ja paavillisesta Roomasta.

Konstantinus perusti siviilivallan itään ja jätti kirkollisen vallan länteen. Pakanallinen Rooma edusti valtiollista hallintaa ja paavillinen Rooma kirkollista hallintaa. Itä oli valtiollista hallintaa, länsi oli kirkollista hallintaa, kuten Danielin toisen luvun rauta ja savi tai Danielin kahdeksannen luvun miehinen sarvi ja naisellinen sarvi tai Danielin seitsemännen luvun petoeläimet ja Danielin kahdeksannen luvun pyhäkköeläimet tätä esikuvallisesti ilmentävät.

Nykyaikainen Rooma on niin ikään luonteeltaan kaksiosainen, muodostuen kirkon ja valtion, raudan ja saven sekä kirkollisen ja valtiollisen vallankäytön yhdistelmästä, mutta nykyaikainen Rooma on myös luonteeltaan kolmiosainen. Ilmestyskirjan kahdeksannessa luvussa sekä läntinen että itäinen Rooma jaettiin sekä kirjaimellisesti että vertauskuvallisesti kolmeen osaan.

Konstantinus, joka hallitsi itäisestä Roomasta käsin, jakoi valtakuntansa kirjaimellisesti kolmelle pojalleen, ja läntistä Roomaa kuvattiin vertauskuvallisesti auringolla, kuulla ja tähdillä, jotka edustivat Rooman valtakunnan käyttämää kolmijakoista hallitusmuotoa. Näin ollen nykyaikainen Rooma, vaikka se onkin kaksiosainen kirkollisen ja valtiollisen vallankäytön yhdistelmä, edustaisi myös kolmiosaista liittoa, jota kuvaavat lohikäärme, peto ja väärä profeetta.

Pakanallisen ja paavillisen Rooman ilmenemismuodot osoittavat lopullisen modernin Rooman monitahoisen profeettallisen olemuksen. Juuri pian voimaan tulevan sunnuntailain yhteydessä tapahtuva kolminkertainen liitto johtaa maailman Harmagedoniin. Se on maailmanlaajuinen ”Pedon kuva”, joka on kirkon ja valtion yhdistelmän vertauskuva. Sen pää on Pontifex Maximus, joka hallitsee Rooman kaupungista, joka on hänen valtansa istuin. Synnin miehen siviilivallan antaa Yhdistyneet kansakunnat, ja maailma pakotetaan Yhdysvaltojen pakkovallan avulla hyväksymään antikristuksen kolminkertainen, mutta kuitenkin kaksijakoinen järjestelmä. Näin ollen, aivan kuten pakanallinen Rooma (lohikäärme) Ilmestyskirjan kolmantenatoista luvun toisessa jakeessa antoi paaviudelle ”voimansa, valtaistuimensa ja suuren vallan”, Yhdysvallat, pakanallisen Rooman esikuvana, toteuttaa samat kolme tehtävää modernille Roomalle. Istuin on Vatikaanivaltio Rooman seitsenkukkulaisessa kaupungissa, valta on Yhdistyneet kansakunnat ja voima on Yhdysvallat. Yhdessä ne johtavat maailman paikkaan, jossa paavius ”tulee loppuunsa, eikä kukaan häntä auta”.

हम इस अध्ययन को अगले लेख में जारी रखेंगे।

Ja kuudes enkeli vuodatti maljansa suureen Eufrat-jokeen; ja sen vesi kuivui, että idän kuninkaiden tie valmistuisi. Ja minä näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, sammakkojen kaltaista. Sillä ne ovat riivaajahenkiä, jotka tekevät ihmeitä ja lähtevät maan kuninkaiden ja koko maanpiirin kuninkaiden luo kootakseen heidät Jumalan, Kaikkivaltiaan, suuren päivän sotaan. Katso, minä tulen niin kuin varas. Autuas se, joka valvoo ja pitää vaatteistaan vaarin, ettei hän kulkisi alastomana eikä hänen häpeäänsä nähtäisi. Ja hän kokosi heidät paikkaan, jonka nimi hebreaksi on Harmagedon. Ja seitsemäs enkeli vuodatti maljansa ilmaan; ja taivaan temppelistä, valtaistuimelta, lähti suuri ääni, joka sanoi: Se on tapahtunut. Ilmestys 16:12–17.